

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
(A „KARVALY” című havi melléklettel együtt.)
Egész évre 4 frt — kr. Negyedévre 1 frt — kr.
Fél évre 2 frt — kr. Egyes szám ára 10 kr.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Hirdetéseket a kiadóhivatal jutányos áron vesz fel.

Felelős szerkesztő és kiadó:

S Z I L B E R J Á N O S.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizetések, hirdetések intézendők.

Kézimunkára nevelés.

Minden körültekintő s gondolkodni tudó belátja a viszonyok átalakulását: s a régiekkel összehasonlítva azokat, ha nem jön is nyitjára e változás okainak, annyit kénytelen beismerni, hogy nem úgy van igen sok dolog, mint volt régen, csak egy néhány évtizeddel is ezelőtt. Életmódok fejlődtek, vagy átalakultak, körülmények változtak s a mi biztosra vehető volt, hogy megadta a hasznát évről-évre a régi időben, azt ma alászállította, eltemette s megsemmisítette a haladó kor, s alapjává lettek részben az újabb vívmányoknak a haladás romboló vagy alkotó hatalmának kezei alatt.

A haladás, mely majd lassubb, majd gyorsabb tempóban megyen előre a maga útján, megkivánja, hogy vele lépést tartson, a ki elmaradni nem akar. Ez a lépés tartás azonban bizonyos fokú felfogást, tanulást, hogy úgy mondjam — ügyes alkalmazkodást kíván mindenektől, s a mi magától az egytől, vagy a tömegeknél nem sikerül, arra a felhívás és nevelés szükséges, mely kimutassa a haladás irányát s hogy az akadályok fölött mi módon lehessen diadalmaskodni. A mi köznépünk — alföldünkről szölok igen csekély kézügyességgel bír arra nézve, hogy szabad munka szüneti idejében valamivel foglalkozzék. Csak

nem teljes semmittevésre van kárhóztatva, ha valaki munkát nem ad neki; arra pedig, hogy maga keressen munkát messzebb vidékeken, csak egy csekély százaléka vállalkozik. Háza körül talán volna sok rendezni való úgy tatarozás mint csinítás szempontjából. Itt egy ajtó, emitt egy kerítés majd a félszer s az ólak állnak rendellenesen, sőt még a kut maga is nyomoruságosan néz ki stb. de, mert gazdája nem tanulta meg a szerszámmal való bánást sem nem kedvelte meg vele senki azon igazi örömet magában rejtő kézügyességet, melyet azon tudat fakaszt az emberben: ezt én csináltam, — így engedi minden eszközeit, szerszámain, gazdasági tárgyait romolni, hanyódni, annyival is inkább mert nem fáradt érette s így kimélni nem tudja annyira, mintha „keze szenyjét” hagyta volna rajta. Ez a tudatlanság, sok dolog iránti érzékihiány vezet, kárhóztatja ama gonosz téleneségre, mely gonosszá válik következő ményeiben első sorban magára az illetőre, azután környezetére, s ebből folyólag községre és hazára is egyaránt. Mit tesz ilyenkor ami népünk? Kiáll a piacra panaszkodni, zúgolodni, néha erkölcsrontó beszédekkel tréfálkozik — beleszövi hiába töltött ideje alatt a vallás gunyolását, azok hirdetőit s irigységgel bírálhatja azokat, a kiknek nálánál jobb sorsuk van —

nem gondolva meg azt, hogy azok akkor is a dolguk után élnek, mikor ő semmittevésben tölti a napokat, heteket, talán hónapokat.

A másik része ujságokkal s könyvekkel táplálkozik azon balhiedelemmel eltelve, hogy annak biztató, lázító sorai sorsán enyhíteni hivatva vannak, s panaszában elfelejti a közmondás igazságát, mely a sült galambról szól. Így lesz a tudatlanság kettős átkává népünknek, mert vesztegeti a drága időt s kecsgetető eseményeket fakaszt benne arra nézve, hogy valaki más az ő sorsán enyhíteni fog, s az így nem maradhat sokáig; — míg az alatt a család éheznek, s az idő szellemi és anyagi haszon nélkül tova repül a mulandóság örvényébe visszahozhatatlanul örökre. — Mily jó volna ez idő alatt olyan könyveket s lapokat olvasni, a minek megtanulása által munkájuknál könnyebbé, életmódjukban előmenetelt szerezhetnének! Hanem hát, meg találni és alkalmazni valamit az életre, ez különböző dolog. Ehhez több fölfogás és erős akarat szükséges. A mi népünket nevelni, ezt rátanítani kell. Látni szeret az, nem hallani.

Érzékelni, fogni nem eszmélni. Még akkor is nehéz őket kiköknenteni először a megszokott életmódjukból s megszokott észjárásukból, mert korlátolt eszmekörük, fölfogásuk a hiá-

A TISZAVIDÉK TÁRCZÁJA.

S E J T E L E M.

Egy magamban egyedül
Ülök kis szombámban,
Lobog a tűz nagy vígan
Kandalom aljában.

Ott kün sűrű hó esik,
Mindent betakarva;
Jégvirágos ablakom . . .
Émerengék rajta,

Hogy ha a tél elmúlik,
Jégvirág s hó olvad . . .
Lesz-e vajh tavasz nekem?
Fölenged szívem majd?

Lesz-e majd egy napsugár,
Mely reám nevéssen? . . .
Akad-e egy kis leány,
A ki hűn szeressen? . . .

Kemény Lajos.

Pistike szerencsése.

Beszélyke.

Irta: HORVÁTH SÁNDOR.

Éppen egy hónapja készülődnek a jó Gelencsér bácsi portáján valami nagy-nagy ünnepségre.

Az ötvenedik születés napját akarják

megünnepelni fényesen, hogy abból mindenki elvehesse az őt megillető részt.

Félszázados jubileum. Szép szó és hogy Gelencsér uram oly viruló egészségben néz eléje még szebb színezetet kölcsönöz majd neki.

Még az utolsó, a legkisebb gyerek is várja, hogy eldöögthesse azt a néhány soros versikét, mit Dóra néni, az öreg dada éppen fél éve oltogat beléje nagy ügyelbajjal. Csunya betük, sehogyan sem akarnak piczi szöszke fejcskéjében megragadni.

De azért két sort már mégis csak eldöög nehezen. Most is éppen azt hajtogatja, miközben parányi kezcskéjéből valami kalácsfélét majszolgat az aprólék.

Olyan kedves, olyan bájos kis gyerek ez a Pistike. Talán valamennyiök között ő a legszebb, pedig — apjuk diszére válják — éppen tizen vannak. Őt fiú, öt leány.

Be sokszor elmereng rajtuk az apjuk két szeme világa. Ez a kis gyermek hadsereg a miudene, mennyországa, üdvössége, boldogsága. S ha netán elfogná a jövő aggodalma, csak azzal áztatja magát, csak azzal vigasztalja aggodó szívét, hogy a ki adta, majd csak megsegíti a felnevelésben is. Meg aztán az sem miudennapi dolog

hogy tiz apró emberke, husz parányi keze rángassa apai kötösét-egyre kiabálva: „papa kenyeret!” . . .

S ez a két szó ha átvillan agyán, már elég vigasz, hogy apai szívét megnyugtassa. Neki vigasz, pedig Isten látja lelkét sem gróf, sem báró, de még csak birtokos sem, még kevésbé szolgabíró, hanem csak egyszerű falusi — jegyző. Szereti a családját, bár a jó Isten áldását már a hatodiknál sokalta, de már akkor is csak azzal vigasztalta magát, hogy csak annak ad az Isten aprólékot is, a kit szívéből szeret.

Ticsi dejet ticsi ajta

Edje csat azt mondatja . . .

— Edje csat azt mondatja, mondatja.

— No tovább már te kis szöszke köczos te! — zsémbel a köszöntőjébe megrekedt apró emberkére a jó öreg Dóra néni, — hát most sem tudod egy folytában elmondani. No hallod én már szegyelnuem magamat . . . Ejnye — ejnye . . .

— Dója néni, édes Dója néni seditsen, medata tam! . . .

— Hallom, hallom, azaz hát dehogy is hallom!

Lapunk mai száma 6 oldalra terjed.

nyos tanítás s életre nevelés miatt, azok nehezen fejleszthetők, legkivált a férfikarban, mire elég bizonyíték a régi közmondás:

„Addig hajlíd a fát, míg vessző — ha megkeményedik, megvastagodik; az erőszak alatt inkább törni fog.“ Az elő sorolt dolgokból mintegy magából folyik a kérdés: mit kell tehát a jövőre nézve cselekedni úgy a szellemi, mint anyagi téren — tehát nevelőknek és a vagyonosságnak egyaránt, — hogy magyar népünkben, mely egyébként munka szerető, s elég jó felfogású, bizonyos ügyesség és munkásság gyökerezék meg s a jövőben minél kevesebb legyen a semmittevők száma.

Alakítsunk, szervezzünk s szerezzünk közönséget a munkás népet szerető köréből, s leginkább a vagyonsokból, kik áldozat készséggel járuljanak egyleti uton oly anyagok és szerszámok beszerzéséhez, melyekkel a gyermekek népiskolai módon a fa megmunkálására, a szerszámok helyes kezelésére, rajz és pontos méretek szerint némileg begyakoroltassanak. Beláthatatlan lenne a haszon, — csak ez egy tárgyban — több kezű embert nyerhetnénk, kik technikailag képzett a számításon, észlelésen alapuló módon végzett munkájuk mellett életsorsuk mozzanatában kitüntetnék ügyességüket, s a felületességet semmiben sem követnék annyira, mert a pontosság, rendszeret szegődnék minden munkájuk mellé s ön maguk mellé bizonyos becsértéket kölcsönözne nekik az a tudat, hogy más munka nem léteben így is, másként is tudnak életsorsukon segíteni. A kik eme kézügyességre tanítva: képesítve lettek, kik az eltanítás, a módszer megszerzése végett izzadtak és fáradtak — érezték azt a kellemes valamit, mily szép az, ha az ember egy darab fából valami haszonra való képes alakítani. Azoknál pedig, kik erre idővel rendelkeznek, mennyi hasznot fog szerezni részben a drága időnek haszonra való felhasználása, részben a népámító iratok maszlagos

terményének kerülése által, mik által az emberi lélek nem nemesedik, s a mi mellett az élet szükségéi sem pótolhatók, mivel munkásság az életnek sója. A tanításnak egyik főelve az, hogy az életnek neveljük, hogy az életben is szükséges tenni valókra a gyermeket rászoktassuk. Ezt cselekszik ugyan csekély mértékben maguk a szülők is otthonukban, mert kevés kivétellel minden gyermek majmolja a szülők kézimunkáját úgy a háznál, mint a kertben, vagy a szántóföldön; s mondjuk ki őszintén, nem tehetnék-e azt még nagyobb mértékben a szülők, hogy gyermekeik bizonyos szerszámok kezelésében minél több ügyességre tegyenek szert? Még egy szeg beveréséhez, vagy kivevéséhez is bizonyos fogás és tudás vagy ügyesség szükséges, s elegendő vannak mégis, kik a szeg helyett körmüket verik le, s a kezüket csipik meg a harapó-fogóval. A fentebb elsoroltakból tehát önként következnek: tanuljon a gyermek már az iskolában minél több életre való dolgot sajátítson el minél többféle kézügyességet, s több hasznát veendi, mint annak, milyen magas csucsai vannak a Hymalájának?

Czimemben a kézimunkára való nevelést vettem fel, midőn a gyermeket e célra berendezett műhelyben a szerszámok helyes kezelésével fokonként a fa megmunkálás elemeire tanítjuk, hogy ebbeli ügyességét az életben tovább fejlesztve, esetleges szabad ideje alatt magának, egyuttal eladásra is készíthessen valamit, s az által a henyeség elégedetlenség ördöge elűzessék.

A házi ipar pedig egy eredeti piacot nyerne általa, melytől az iparosoknak nincs mit félniök, sőt öröme lehetne okuk, mivel ha a nép pénzt keres, bizonyosan élet szükségéire költi el azt.

Csak a henye ember nem ad hasznot a társadalomnak; mint rajzás után a here — eszik, de más szerze-

ményéből él a szorgalmasok kontójára, vagy tengődik, mint Toldi Miklós lova.

Szóval, a jövő nemzedék neveltesék és taníttassék a jövő ezredévre minél több kézügyességre, mert szükségünk van nagyon a józan munkás elemre, hogy honunkból a henyeség, tudatlanság s elégedetlenség, a helyes irányu munkásság és erkölcsösség által kiirtassék.

Haladunk.

(B) Magyarország, ez a szabadság szerető kis állam bámulattal tekinthet Herosi multjára, a melyben a harczi babér a hadi dicsőség Gigásait látja irtózatoss küzdelemben állni az édes anya földért, küzdeni a művelt Európa biztonságáért, a nyugatra törő barbár hatalom árja ellenében.

Eme fényes történelmi emlékek mindegyikére egy-egy lerakott alapköve a magyar nemzeti lét halhatatlanságának.

De nem csak a mult századok fényes alakjai azok kik rendkívüli tetteikkel örökre beirták a történelem lapjaiba, hogy Pannónia földén hatalmas nemzet bir uralkodási joggal, Európa népei között. — A legutóbb lefolyt évtizedek megmutatták, hogy itt Mars harsonáin kívül a klaszikus civilizáció is termékeny talajra talál.

Mi a villany, a gőz korszakának gyermekei mindent csak természetesnek találunk és csodálkozunk azon — a mi még nincs. Am beszéljenek azok a roskatag aggok, a kik félszázaddal ezelőtt „Weber Simon és Fijának betüivel Pó zsonyban“ nyomtatott könyvből olvasták a „tudományok velejét.“ — Azok elfogják mondani mily óriási haladást tett Magyarország félszázad alatt.

Oly óriási haladást, a melyhez Európa első rendű művelt államainak aránylag hosszú sora kellett; évszázadok lassu elhaladása, a melyben küzdött a törekvés merrev előitéletekkel; küzdött az ujtás szelleme hagyományaihoz ragaszkodó népfajok fanatikus rajongásával szemben; küzdött a

Igy meut a vers tanulás napról-napra, s a jó öreg dada áldott jó szívével, olyan türelemmel, oly édes, mézes szavakkal segítkezett a nehéz fejü kis csemetének.

A többiek már mind tudják csak a legkisebbik a Pistika ajkán akadozik meg a szó, a két sornál sehogy sem tud tovább jutni egyfolytában.

Már a szegény Dóra néni is röstelli a dolgot, hogy nem tudja azt a parányi versikét beléjojtani, de majd a háta mögé bujjik (már mint a Pistike háta mögé) s ha megakad, hát sugva kiségit! . . .

A jó öreg Gelencsér bácsi nem is sejt, azt a nagy herce-hurczát, a mi az ő portáján folyik, míg az irodájában aktái közé temetkezve bibelődik a sok furábbnál-furább historiával. Éppen most is azon tépelődik, mért is ment annak a Borostyán Palinak a csikaja a Moinár Gábor kukoriczájába, most nem lenne annyi baja a takálással, meg ezzel a hosszú-levü paksamétával . . .

A törvény bíró uram éppen az imént hozta meg a hirt, hogy a csikó bizony jócskán letördelt abból a kukoriczából.

Fölér vagy husz pöngövel, mert sokat lehetvert belőle felérésibe!

Aztán meg az a legnagyobb baj a Borostyán Pali meg letagadja, váltig tagadja, hogy az ő csikója követte el azt a hallatlan turpisságot, pedig a nagy reményü löivadékot rajta is csipték, csak Borostyán Pali neve hiányzott róla! S ez volt a hiba! Ez bizony, mert a mint észre-vették ő kelmét, egyet rugott a levegőbe s köd előttem köd utánam, úgy elnyargalt a tett mezejéről, mintha bizony ott se lett volna.

Csikó ide, csikó oda, illik, nem illik, de ezután a kis história után visszatérek a születésnap ünneplésére, mert még nagyon hosszúra nyulnék az a kis história.

Felviradt a nagy nap; már a hajnala is rózsákat festett a Gelencsér uram háza ablakára, nem is, akasztott havas-csipkés függönyökre, s midőn a teli nap első sugarai is felragyogtak a láthatáron, oly szépen üdvözölték az ajtón kilépő jegyzőt, erősen deresedő hajfűrtjeit mintegy arany koronával akarván övezni.

A hajnali szellő is olyan édesen suttozott feléje, mintha bókó virágokkal együtt ő is üdvözölni akarná a félszázados terhét viselő jó családapát. Üdv neki!

Délután összegyültek a vendégek s körülülték a gazdagon terített asztalt, míg a tiz magzat, mint egy kis hadsereg, vagy még jobban mondva, mint egymás utánban következő tiz orgonasip, a sublótok előtt foglaltak helyet kifizetett mellet.

A kis Pistike volt az utolsó. Még ő is kidüllesztette a mellét, bár lopva-lopva az öreg Dóra néniire pislogott, hogy véletlenül ott ne hagyja, mert bizonyosra vesszi, hogy akkor belesül a mondókájába . . .

Már rá került a sor, a vendégek szemei, de még az apáé is, könyben usztak, míg a kicsi, apró emberke neki fohász-kodva félig kemény, félig pityergéshez közel álló hangon belekezdett a dicsőítésébe:

Ticsi dejet ticsi ajta

Edje csat azt mondatja . . .

Itt már megakadt, s már sirva is fakad ha segítségére nem jó egy jelenet, mely az apát majdnem földre sujtotta.

Nagy robajjal nyitják be az ajtót e szavakkal:

— Megjött! Megjött! Itt a golya! Kectőt hozott olyan szépek! Egyik fiu, másik leány!

Ez volt Pistike szerencséje, különben csakugyan — belesül a versébe.

néposztályok milliója, elfoglalt birtokait, hatalmát, zsarnoki uralmát féltő makacs Olé-garchák vas önkényével szemben; küzdött a felvilágosultság népe, tulhajtott vallási tanok rajongó tételeivel szemben, míg mindazok leküzdésével, nagy állam férfiak, lángelkű költők, fáradhatlanul buvárkodó tudósok segítségével, iszonyu harcok között, mai tökéletes állapotába jutott.

Évszázadról évszázadra, tételről tételre hódított magának teret a mai kor műveltsége a nyugat népei között. Nekünk ily tételenként átmenő korszakaink nem voltak. Egyedüli czélunk volt és kellett hogy legyen a harci babér, a védelem, a hősiesség.

Keletről jöttünk, történelmünk nem más, mint folytonos elkeseredett harcok hosszú sora. Európa védbástyája és Arpád földének védelmezői voltunk, — onnan keletről magunkkal hoztuk a keleti népnek jellegét, a mystikus rajongást a régi szokások, hagyományok iránt. Voltunk kilencz és fél-századon át harczoló jobbágyok és vagyunk néhány évtizede — *polgárok*. Élünk és uralkodunk a jövőbe vetett bizalommal, a multa utalt nemzeti önbüszkeséggel. A mi kívánni valóink vannak, — teljesülve lesznek. Minket már meg nem ölhet nemzetek beolvasztási kísérlete; — mi már el nem pusztulunk nemzeti meglazult erkölcsök következtén. Számunkra már biztosítva van a kétezer kilencz-századik esztendő is. A példák mind arra mutatnak, hogy mennél jobban kimerítik nemzetünket, életrekelése annál hatalmasabb.

Mohács mezeje, a Sajó partja, a Iggelők uralma, a török nyomása, egész a Bach korszakig, mind egy egy megszilárdítását vonta maga után a nemzeti létnek.

Nem féltjük hazáukat a jelentől sem. Hadd guruljon le ez a korszak, ez lesz a legjobb erkölcsi rugó arra, hogy a jövőben egykor mi is elmondhatjuk: „Mi csak az Istenről féltünk!”

Ujdonságok.

— **Az udvar megérkezése.** A király — a mint értesülünk — e hó 28-án vagy 29-én utazik Budapestre az ezredéves ünnepek megnyitására. A királyné e hó 30-án érkezik Budapestre Kurfuból. Károly Lajos kir. herceg családjával e hó 26-án érkezik Bécsbe másnap Budapestre utazik.

— **Községi közgyűlés.** Községi képviselőtestületi közgyűlés tartatik folyó hó 22-én a községháza tanácstermében. A rendes közgyűlés tárgysorozatának 8-ik pontját a városi népkert bérlője azon kérelme képezi, hogy a népkertben egy állandó épület emeltesse. Képviselő testületünk már egy ízben tárgyalta a bérlőnek ezen kérelmét, mit akkor elutasított. Hisszük azonban, hogy a bérlő ezen kérelme, mely nem csak a bérlő, de a nagy közönség óhaja is — annál is inkább mivel a jelenlegi rozoga állapotban lévő fabódé nem felel meg a jelenkor kívánalmainak — a tanács által kedvezően fog elintéztetni. Az állandó helyiség emelése jogos óhaja közönségünknek, mivel a város a népkert után rég időtől fogva nagy hasznóból élve a bérlőtől a nélkül, hogy arra legcsekélyebb áldozatot hozott volna. A régi szinkör épület, — ma holnap oda jut, hogy mint közveszélyes épületet meg kell semmisíteni. Annál inkább kívánatos tehát, hogy a község tulajdonát képező

kerthelyiségben oly épület emeltesse, mely a város egyedüli nyári mulató-helyének némi vonzó erőt fog kölcsönözni.

— **Néppárti gyűlés Csongrádon.** A néppárt hívei f. hó 26-án népgyűlést fognak tartani városunkban. A népgyűlésen jelen lesznek a néppárt kimagaslóbb szerepvivői: Zichy Nándor gróf és Molnár János komáromi apátplébános. A nagyszabású néppárti gyűlés befejeztével; banket lesz a városi népkertben, a néppárti vendégek tiszteletére.

— **Halálozás.** Schönvizner Miklós volt városi II. jegyző, évekig tartó kínos betegsége után f. hó 14-én meghalt. A 68 éves öreg urat gyöttrő lábbaja évek óta tehetetlenül szobájához láncolta. Betegségét megelőzőleg hosszú időn át volt Csongrád város II. jegyzője, s míg a lelkiismerettel betöltött munkaköréből makacs betegsége ki nem kényszerítette, tevékeny részt vett a város közigazgatásában. Temetése f. hó 15-én ment végbe, mely reá csak megváltás volt, mivel pár forint nyugdíjából alig volt képes tengetni gyötrelmes életét. Utolsó útjára sok ismerős, jóbarát s csekély számú rokon kísérte az öreg urat. Aldás hamvaira.

— **Csongrád megye a miniszternél.** A minisztériumnál járt egy küldöttség vármegyénkbeli a napokban, a szegvári régi megyei székháznak elmeógyógyító intézetébe való átalakítása tárgyában. A küldöttség tagjai voltak Szegvártól: Rácz András bíró, Bécsi Sándor jegyző, Korpás Pál plébános és Sebők Adolf dr. községi orvos. A küldöttséget Vadnay Andor dr. főispán a f. hó 10-én déli 1 órakor vezette a belügyminiszter elé és ő tolmácsolta Szegvár község kérelmét is, a mire a belügyminiszter kijelentette, hogy tisztában van azzal, miszerint az elmeógyógyító állami intézeteket az ország különböző vidékein kell létesíteni, azonban ez ideig még nem tanulmányozhatta át a kiküldött szakbizottság véleményes jelentését és így határozottan semmitse mondhat. Arról biztosíthatja a vármegyét és a szegváriakat, hogy az ügy iránt teljes jó indulattal van és lehetőség szerint figyelembe veszi óhajításukat. A küldöttség teljes elégedettséggel távozott a belügyminisztertől.

— **Az iskolás gyermekek május hó 9-én** majálisszerű kirándulásban fognak részesíttetni. A millenniumra való emlékeztető kiránduláson az iskolás névedékek szám szerint 2400—2500-an vesznek részt. A majális lakomával fog végződni, melyre a kiadások adakozás útján gyűjtetnek össze.

— **Öngyilkosságok Hódmezővásárhelyen.** Hódmezővásárhelyen nemcsak mérgezések, hanem az öngyilkosságok is csoportosan fordulnak elő. E hó 16-án egyszerre három öngyilkosság is történt. Az első öngyilkos Oláh Imre lakatossegéd, a ki hátrahagyott levele szerint azért akasztotta magát fel a padlás gerendájára, mert megcsalta egy leány. Utolsó kívánsága az volt, hogy muzsikaszóval temettesék el. A második öngyilkos Schwimmer Ferencz volt, egy kereskedő könnyvezetője, ki gyógyíthatlan mellbetegségben szenvedvén, karbolsavval ölte meg magát szüleinek lakásán. A harmadik öngyilkos Micsor Miklós kereskedelmi utazó, a ki megérkezvén a vonaton, bement az állomás egy félreeső épületébe és ott 3 lövéssel agyonlőte magát. Hátra hagyott levelében azt írja, hogy azért vált meg az életétől, mert nincs reménye arra, hogy valaha jobb sorsa legyen.

— **A szentesi tavaszi országos vásár** folyó hó 18-án vette kezdetét a jószág vásárral, mely 19-én is tart, míg az aprólékos kirakodó vásár 20-án, hétfőn lesz.

— **Fölvétel a budapesti hadapród-iskolába.** A budapesti cs. kir. gyalogsági hadapród-iskola a jövőre való fölvételre a pályázatot közzétette. A fölvételek a hadapród-iskola igazgatóságánál (Budapest Uj-épület) tudható meg.

— **Nem lesznek őszi nagy hadgyakorlatok.** A „Katonai Lapok” szerint a millenniumi kiállításra való tekintettel a magyar szent Korona országában ez évben nagyobb hadgyakorlatok nem lesznek, ellenben Ausztriában két helyen is lesznek nagy hadgyakorlatok.

— **A tanítók öröme.** Magyarországon az idén az ugynevezett tanító gyakorlat t. i. a póttartalékba vagy hadsereg tartalékához tartozó népoktatók fegyvergyakorlata elmarad és csak a jövő évben tartják meg.

— **Erdekes Heckscher József hamburgi bankárnak lapunk mai számának hirdetői rovatában levő »szerencse-jelentés.** Ez a bankházi az itt és a vidéken nyert összegeket pontosan és titoktartóan eszközölt kifizetésével olyan kitűnő hírnévre tett méltán szert, hogy e helyen is felhívjuk a közönség figyelmét mai hirdetésére.

— **Millenniumi ünnepélyek. Lakásiroda.** A székes-főváros tanácsa a kiállítás alkalmára az idegenek részére lakásirodát rendezett be. A központi lakásiroda (IV. ker., Rózsa-tér 7. szám alatt), valamint a keleti és nyugati pályaudvarok érkezési oldalán berendezett fiók lakásirodák már a közönség rendelkezésére állnak. Eddig már 600 szobát jelentettek be mintegy 1100 ágygyal; az árak naponta 1—2—3 forint közt váltakoznak. — **Ös-Budavár bérletjegyei.** Az ezredéves kiállítással egy idejűleg nyitják meg Ös-Budavárát is, mely — mint Budapest legnagyobb látványos szórakozó helye — nem csak a budapesti, de a vidéki és külföldi látogatók legkedvesebb mulató helye lesz. Az igazgatóság elhatározta, hogy a látogatás megkönnyítése végett, kedvezményes bérletjegyeket bocsát ki az egész idényre, melyek ára 12 forint; továbbá rendes bérlok családtagjai számára 8 frt. A bérletjegy katonatisztek és hivatalnokok számára szintén 8 forint. A bérletjegyekhez arckép szükséges és előjegyzéseket elfogad Ös-Budavára városi irodája: Károly-körút 2. sz. A közönség kényelmét szolgálva, az igazgatóság úgy intézkedett, hogy előjegyezni lehet arcképes bérletjegyeket a m. kir. államasutak menetjegy-irodájában is, a Hungaria szállodában. — **Képes levelező lapok.** Május 1-től a postán új ezredévi levelező-lapot fognak forgalomba bocsátani. A levelező-lapok képei történelmi kiállításbeli stb. vonatkozásnak. A képes levelező-lapok ára 2 és 5 krajczár. — **Millenniumi emlékérmék.** A „Magyar Tanítók Kaszinója” a népoktatási intézetek tanulói számára, millenniumi emlékérmét készítetett, oly czélból, hogy ezen emlékérmét a népiskolai tanulók megszerezvén az ezredév alkalmából rendezendő iskolai ünnepélyen feltűzve viseljék, ily módon a millenniumi iskolai ünnepély az iskolai ifjuság lelkére külső eszközök által is minél megragadóbbá tétetik. Czélja továbbá a tanítók kaszinójának ezen emlékérem terjesztésével, hogy a magyar tanítóság törekvéseihez némi anyagi eszközt szerezzen. Ugyanis a kiadó cég minden elárusított darab árából (egy érem ára 10 krajczár) 20 százalékot vagyis 2 krajczárt a „Magyar Tanítók Kaszinójának” házfépítési alapjára javára ajánlott fel. Megrendelhetők a „Magyar Tanítók Kaszinójánál” Budapesten.

— **Magyar Osztály-Sorsjáték.** II. osztályu sorsjegyeknek a III. osztályra való megújítása naponként, de legkésőbb május 2-ig eszközöltetik. A sorsjegyek megújítása a sorsjegyeken jelzett elárusítóknál eszközöltetik és pedig a sorsjegy visszaszolgáltatása és megújítás díj: 1 egész sorsjegyért 20 frt, 1 fél 10 frt, 1 tized 2 frt és 1 huszad 1 frt befizetésével. Teljes sorsjegyeket (mind a három osztályra érvényes sorsjegyeket) nem kell megújítani és a III. osztály huzásán minden további nélkül részt vesznek. Hogy a sorsjegy tulajdonosoknak épen a megújítási határnap lejártakor (május 2) való óriási tolongása elkerültesse, ajánlatosnak mutatkozik, miszerint mindenki igyekezzék a III. osztályu sorsjegyek minél előbb birtokába jutni.

4. oldal.

Selyem-damasztok 65 krtól. 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott, damaszt stb (mintegy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban stb. megrendelt áru póstabér és vámmentesen a házhoz szállítva, mintákat postafordultával küld: HENNEBERG G. (cs. és kir. udvari szállító selyemgyára Zürichben). Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

Az Ezredéves Magyarország és millenniumi kiállítás című irodalmi vállalat 7-ik füzeté érdekes tartalommal jelent meg. Tizenhat pompás s szebbnél szebb képekben mutatja be hazánk nevezetesebb s gyönyörű fekvésű vidékeit, műemlékeit s az Ezredéves kiállítás bámulatosan szép építkezéseit Borszék fürdő sűrű fenyvesekkel borított hegyeivel fenséges látványt nyújt. De a mi igazán szép és érdekes az: Brassóváros látóképe a legsikerültebb kivitelben bemutatva. Árva, Budatin és Munkács vára valamennyi történeti nevezetességű hely s regényes fekvésűknél fogva méltók a bemutatásra. A füzet legeredetibb képe Lőcse város piactere közepén a szép középkori építményű templommal megyházával s a városház illetőleg tanácsháza, mely a lehordott réginek helyén 1616-ban épült s a harang toronnyal iv-kapu által van összekötve. A főváros képei: A Haas palota a Gizella-téren, Teréz-körút és Oktogon-tér egészen új felvételben vannak bemutatva. Az ezredéves kiállítás építkezései közül: Az Első Magyar r. serfőzőe sörcsarnoka, az Ezredéves kiállítás dohány-csarnoka és József főherceg pavilonja láthatók e minden tekintetben kiváló szépségű műben. Dacára a műrendkívül olcsó árának az előfizetők, kik a minden egyes tüzében mellékelt szelvények által biztosított utazási és ellátási kedvezményeket, a kiállítás látogatására nem veszik igénybe, teljesen díjtalanul kaphják az Ezredéves országos kiállítás nagy színvonalú panorámájának képét, melyet az ismert tájképfestő Heyer Arthur készített. Kapható minden budapesti és vidéki könyvkereskedésben; megrendelhető a kiadóhivatalban Budapest, Teréz-körút 58. félelelet (Kunoss Vilmos és fia műintézetében). Az Ezredéves Magyarország és a millenniumi kiállítás egyes füzetének ára 40 kr., ruhát az egész 13 füzetből álló diszmu csak 4 frt 80 krba kerül.

CSARNOK.

Második szerelem.

Ertevényi Jánosné, a szép... Boér Ella épen összehajtogatta a királyi törvényszék végzését, melyben a válóper befejezéséről értesítették. Midőn egyik cselédje belépett hozzá s értésére adta, hogy a nagyságos ur, a férje beszélni kíván vele. A szép asszony összerendezte. — Menjen és mondja meg a nagyságos urnak, hogy a kisteremben várom.

Azután lerokkadt a székre. Szép leányos fiatal arcát sápadtság borította el, a szíve egészen megszakadásig dobogott s érezte, hogy életének egy olyan válságos pillanata előtt áll, a mitől örökké borzadt, a minőre nem számított soha.

— Történjék, a minék történni-e kell! — szólt önmagához izgatott, remegő hangon s oda lépett a tükörhöz, hogy megigazítsa haját, öltönyét, az utolsó találkozására induljon.

A fényezett hideg üveg, mintha akkor is nevetett volna.

— Szép vagy, kívánatos vagy, hanem azért elhagy az urad, mert hideg a csókid, az ölelésed.

Nem halt még meg senkid, nincs okod a gyászra s mégis temetésre készülsz!... Boér Ella elfordult a tükörtől s színtelen ajkait, mikor belépett a szomszédos terembe úgy megharapdálta, hogy azokból majd ki-

csattant a vér. — Asszonyom — rebegte az ablak párkányához támaszkodó férje, bucsuzni jöttem! A szép asszony vonaglott, minden izében. Összeszorult a lelke, a szíve: a szemei megteltek könnyekkel, csakhogy éppen ki nem csordultak még.

És a szava is, mikor megszólalt olyan busan, olyan báuatosan rezgett. — Bucsuzni?.. Tőlem?

— Öntől és a gyermekektől, a kiknek gondozását a törvény hét éves korukig az anyára bizza. — És azután? — Azután az anyák lesznek. Gondoskodni fogok neveltetésükről, megtanítom tisztelni az anyjuk emlékét, hogy ne is sejtsek, ne tudják meg soha a köztünk történeteket. Hideg, merészen elmondott szavak voltak ezek s oda hullottak a Boér Ella lelkére, a ki imára kulcsolt kezekkel kezdett rimánkodni. — Nem nem, maga nem fogja a gyermekeket elvinni tőlem soha! Euuyire rosz még sem lehet hozzám. Elválhatunk hidegen, egyetlen szó, egyetlen késszorítás nélkül, kitörölhetjük emlékezetünkől az egész multat, minden örömeivel és szenvedésével együtt, de gyermekeimet nem engedem; hogy legyen összetört életem hátralévő napjainak valami öröme, megnyugtató érzése miben enyhületet találjak. — Utolsó szavai már zokogásba fultak.

A folyosó felőli ajtó pedig hirtelen feltárult s két piczike szöke angyal, egy fiu és egy leányka siettek a szobába, belesimpaszkodva mindketten édes mamájuk ruhájába, kinek fuldokló sirása megtörte a kisterem csendjét. — Hogyan, a mama sir, talán bántotta valaki apus? — kérdezte a kis fiu Ertevényitől s nagy okos szemeit a halovány emberre emelte. — Az erős férfi elfordult, arcát eltakarta a csipke függöny redőnyei közé és nem válaszolt.

Ugyan, mit is mondott volna?

Lehetett-e ártatni, hazudni most a válás pillanatában?

Helyén való lett volna-e vigasztalás, midőn egy oltár romokba omlani készül?

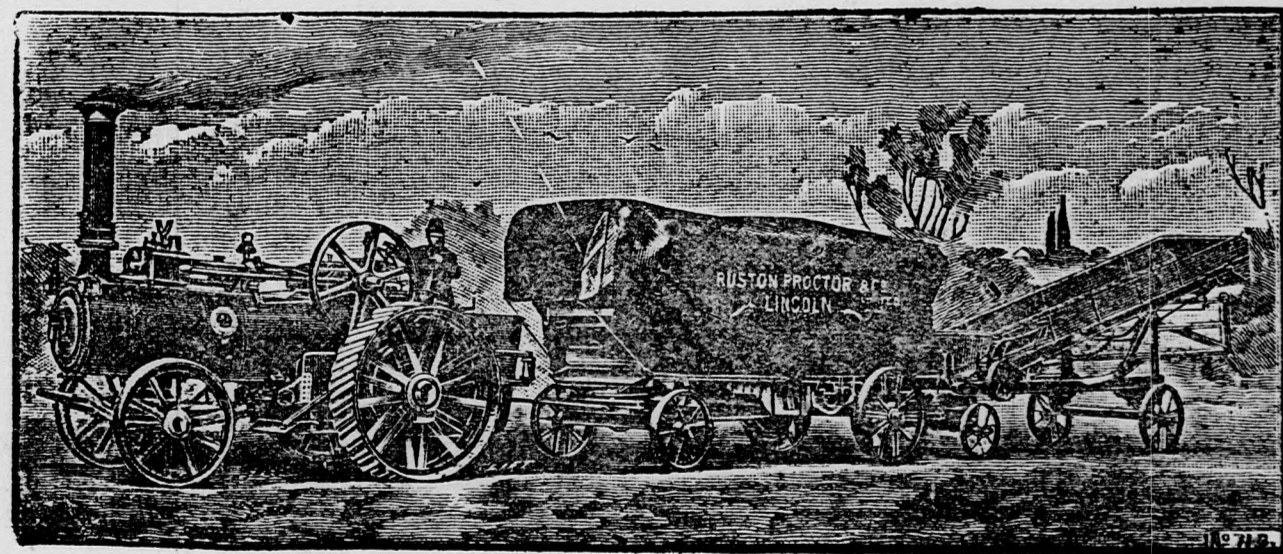
És szólhatott e ő a ki ledér kicsapongó életével összetörte egy ártatlan, védtelen

asszonyuk egész életét, s most válni készül tőle? Boér Ella felállott s letörölte könnyeit, gyermekeit magához ölelte.

— Bucsuztatok el az apától, hosszú utra indul, nem tere vissza hamar!... — A gyermekek nem mozdultak, az a hatalmas, erős ember pedig úgy érezte, mintha az egész haza az egész világ reá omlani készülne. Az arcát még mindig eltakarták a csipkefüggönyök s így annak dult és fakó vonásain nem lehetett meglátni a keblét marcangoló kint és gyötrelmet, hanem zilált, szakadozó lélekzete elárulta érzelmeit, azt a mélységes, örült fájdalmat, melynek terhe alatt összeroskadni készült. — Gondolkozott, és küzdött önmagával. Érezte, hogy vétkezett, hogy bünös, a miért megbántotta ezt az asszonyt a miért elhagyni készült gyermekeit. — Tudta, hogy a törvénytörés elválasztó ítélete nem adja vissza elvesztett nyugalmát s úgy tetszett előtte, hogy ha volna egy gyöngéd női kéz, mely végig simitson borult homlokán, újra tudna boldog, megelégedett lenni.

— Most már nem az asszony, hanem Ertevényi János zokogott. — Csak hogy a míg ő részvétlenül nézte neje szenvedését, addig Boér Ella szeliden, joságosan oda lépett hozzá, s szívéből jövő, szívhez szóló hangon szólott a síró emberhez: — Hát igazán elhagysz, hogy vissza se térj soha? Még akkor is elmennél, ha marasztalualak? Ertevényi János lerogyott a földre, a szép asszony piczike lábaihoz s átkarolva annak térdeit, onnan beszélt hozzá. — Nem, nem itt maradok veletek értetek élek s beuettek hiszek. Elfeledjük a multat egészen, új életet kezdünk s hiszem, tudom, hogy eljön az idő, midőn megbocsátasz nekem. Boér Ella az erős embert felemelte a földről, oda szoritotta a szívéhez, mintha azt akarta volna, hogy annak dobogásából olvassa ki, a bocsánatot, a feledést a kihalt és új támadott szerelmet. A gyermekek pedig nézték az ölelkező párt s el nem tudták gondolni, hogy miért sirt az előtt az apa is, meg a mama is, mikor őket nem bántotta senki.

390 arany- és ezüst érem és diszoklevéllel kitüntetve!

RUSTON, PROCTOR & Co. Ltd

lincolni (angol) gépgyár vezérképviselőségénél BUDAPESTEN

kaphatók a legkitünőbb utolérhetlen szerkezetű angol
GŐZMOZGONYOK ÉS GŐZCSÉPLŐK

és csakis itt kaphatók a világhírű szabadalmazott

Excenter gőzcséplőgépek

könyöktengelyek nélkül, kettős tisztító szerkezettel, állítható osztályozó hengerrel. Ez idő szerint ezek a világ legjobb gőzcséplői Kiváuatra azonban szállíthatunk könyöktengelyes gőzcséplőket is.

COMPOUND GŐZGÉPEK.

Ugyanitt rendelhetők meg a világhírű magánjáró gőzcséplőgépek.

A jövő gépe.

Nagy választék szalmakazalozók, járgányos cséplőgépek, borprések szőlőszövő gépek, széna gyűjtők, vetőgépek, tisztító rosták, kukoriczamorzsolók, szecsavágók, arató és fűkaszálók konkolyválasztók, valamint minden gazdasági gépek s eszközökben és malomberendezésekben. Árjegyzékkel és mindennemű szakbavágó felvilágosítással és tanácsal készséggel díjmentesen szolgálunk. Levelek címzendők: RUSTON, PROCTOR & Co. Ltd vezérképviselősege Budapest, V., Lipót-körút 32 szám.

390 arany- és ezüstérem és diszoklevéllel kitüntetve!

Eladatik évente több mint 950 gőzcséplőkészlet.

11-25.

A gyár alapítottott 1840-ben. — Allandóan 2500 munkást foglalkoztat.

FŐNYEREMÉNY
esetleg
500.000 m á r k a .

SZERENCSE-JELENTÉS !

FŐNYEREMÉNYEKÉRT
az állam
kezeskedik.

Meghívás a Hamburg állam által biztosított nagy pénzsorsoldási nyeremény — esélyeire való részvételre, melyben

10 millió 746.990 márkát
mulhatlanul nyerni kell.

Ez előnyös pénz-sorsolás nyereményei, melyben tervszerűen csak 112.000 sorsjegy foglaltatik, a következők:

A LEGNAGYOBB NYEREMÉNY ESETLEG 500.000 MÁRKA.

Prémia	300.000 márká.	46 nyer. á	5000 márk.
1 nyeremény	á 200.000 "	106 " "	3000 "
1 " "	" 160.000 "	206 " "	2000 "
2 " "	" 75.000 "	782 " "	1000 "
1 " "	" 70.000 "	1348 " "	400 "
1 " "	" 65.000 "	42 " "	300 "
1 " "	" 60.000 "	138 " "	200 és 150 "
1 " "	" 55.000 "	35327 " "	155 "
2 " "	" 50.000 "	8961 " " 134. 104 és 100 "	" "
1 " "	" 40.000 "	9249 " " 73, 45 és 21 "	" "
3 " "	" 20.000 "		
21 " "	" 10.000 "		

Összesen 56.240 nyeremény.

mely rövid néhány hó alatt HÉT osztályban BIZTOSAN eldől.

Az első osztályú főnyeremény 50.000 márká, mely a második osztályban 55.000 márká harmadikban 60.000 márká, a negyedikben 65.000 márká, az ötödikben 70.000 márká, a hatodikban 75.000 márká, a hetedikben 200.000 márkára növekszik és így a 300.000 márkáprémiaival 500.000 márká lehet.

Az első nyeremény sorsolásra, hivatalosan van megállapítva:

egy egész eredeti sorsjegy ára csak 3 frt 50 kr.
egy fél " " " " " " 1 " 75 "
egy negyed " " " " " " " " 90 "

A megtörtént húzás után minden résztvevőnek, felszólítás nélkül, nyomban megküldöm a hivatalos sorsolási jegyzéket. — Sorsolási tervet az állam czimerral ellátva, melyből a betétek és a nyeremény felosztások mind a h é t osztályra megtudható, előre küldök díjtalanul.

A nyeremény pénzek kifizetése és szétküldése közvetlenül tőlem történik az érdekeltekhez, pontosan és szigorú titoktartás mellett.

Megrendelések postautalvánnyal vagy után-vétellel kéretnek.

Megbízásokat a küszöbön álló pénz-sorshuzásra tehát azonnal, de legkésőbb

FOLYÓ ÉVI ÁPRILIS HÓ 30-IG

ki-ki bizalommal forduljon:

HEGKSCHER JÓZSEF
bank- és pénzváltó üzletéhez, HAMBURG BAN.

!! MILLENNIUM !!

NEMZETI ZÁSZLÓK

a nagymélt. miniszterium által helyesnek elismert czimerral ellátva varrás nélkül ;

tartós színét még esőben sem hagyja, tiszta gyapju kelmékből magyar országos czimerral ellátva, két szép nemzeti bojtjal rud nélkül :

Ezeknél jobb minőségű zászlók nem léteznek.

200 cm. hosszú,	94 cm. széles	darabja.
300 " "	105 " "	11.50
400 " "	145 " "	16.
500 " "	145 " "	25.75
600 " "	145 " "	28.75
800 " "	179 " "	38.
1000 " "	170 " "	45.
1100 " "	170 " "	52.25
	170 " "	59.50

könnyű, színét még esőben sem hagyó, gyapju kelmékből, akár országos akár egyesített állami czimerral ellátva, két szép nemzeti bojtjal rud nélkül :

200 cm. hosszú,	90 cm. széles	darabja.
300 " "	90 " "	3.50
300 " "	100 " "	4.50
400 " "	100 " "	5.25
400 " "	144 " "	10.
500 " "	144 " "	12.75
600 " "	144 " "	15.
800 " "	144 " "	19.
1200 " "	144 " "	26.

Régi zászlókra felvarható kész magyar országos czimerek könnyű gyapju kelmén darabonként 1 forintba kerülnek.

Viszont eladóknak, valamint nagyobb mennyiség vásárlásánál tetemes ár engedmény.

TAUSKU J. FIAL.
POZSONYBAN.

Minden versenyt tulszárnyalunk.

120. — vh. szám.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. járás-bíróság 514.896. számú végzése által Dr. Gyulai Mór, Strausz A., Csongrád és Vidéki takaréktár, Kúp Gyula és t. czég, Cserna Györgyné, New-York élet. bizt. társaság, Hoffer Márkus, Asbóth József, Dr. Szendrő Ignác, Csongrád városi takaréktár, Rayal A., Dr. Szarka Mihály, Sebő Antal végrehajtó javára lak. Szegeden Dr. Hoffmann Arthúr végrehajtást szenvedett ellen, lak. Csongrádon 103 frt 83 kr. tőke, ennek 1895 évi deczember hó 2. napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 27 frt 55 kr. perkoltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felül foglalt és 1381 frt 70 kr-ra becsült szobabútor, ruhazemű és különféle irói művekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatulak.

Mely árverésnek a 860.896 sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis alpereslakásán leendő eszközzésére 1896-ik évi április hó 24-ik napjának dél előtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a veenni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen — az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében — a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az 1881. évi LX. t.-cz. 111. §-a értelmében, kik az árvereltetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírottánál egy példányban írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. — Végre kötelesek bárbe- vagy haszonbérbeadók az 1881. évi LX. t.-cz. 112. §-a értelmében azon követelés összegét, melyre nézve törvényes zálogjogot igényelnek, az árverés megkezdéséig alulírottánál bejelenteni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csongrádon, 1896. évi április hó 5-én.

Bogyó János,
kir. bírósági végrehajtó.

WILLA JÓZSEF
cimentárny-gyára, építési anyagok raktára
Budapest, VII., Rottenbiller-Ú. 13.

KÖNYVNYOMVÉNYEK
gyári raktára a gartenau Portland cement és vízhatlan készítmények

Vállalkozók:
GERANITTEPAZZO, BETONIROZASOK, CSATORNAZASOK, SZÖKÖKTAK, CZEMENT-LAPOK és MOZAIKLAPOKKALI KÖVEZÉSEK elkészítésére stb.

Raktárt tartó:
KERAMIT-LAPOK KEILHEIM-LAPOK METT-LAOKHI-LAPOK, TERRACOTTA-ÁRUK, KÖFEDHELEK, TŰZÁLLÓ TEGLÁK, KEZMÉNTY-RAKVA, NYORKBÓL stb.

*** Utolsó főhuzás. ***
Magyar osztály sorsjáték.

Legnagyobb nyeresemény a legkedvezőbb esetben

1 Millio Korona.

Huzás naponta

1896 Majus 12-től 28-ig.

Nyeremény	korona	=	korona
1 jutalomdíj	600 000	=	600 000
1 „	400 000	=	400 000
1 „	300 000	=	300 000
1 „	200 000	=	200 000
1 „	100 000	=	100 000
2 „	40 000	=	80 000
2 „	20 000	=	40 000
5 „	10 000	=	50 000
10 „	8 000	=	80 000
34 „	6 000	=	204 000
100 „	2 000	=	200 000
200 „	1 000	=	200 000
2650 „	200	=	530 000
22 000 „	150	=	3 300 000
25 007	nyeresemények és 1 jutalom	=	6 284 000

Ezen 57 nyeresemény között az utoljára kihuzott kapja a 600 000 korona jutalomdíjat.

III. osztályu vételsorsjegyek árai:

1/1	1/2	1/10	1/20	forint
60,—	30,—	6,—	3,—	

Ezen eredeti sorsjegy áraikon kívül ajánlott levél portoja és nyeresemény jegyzékért 25 Kr. melléklendő.

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly

Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgöny czim: **Lottoheintze Budapest.**

II. osztályu sorsjegyeknek a III. osztályra való megújítása a II. osztályu sorsjegy visszaadása és a megújítási díj befizetésével és pedig:

1/1	1/2	1/10	1/20	sorsjegy
20.—	10.—	2.—	1.—	forint

legkésőbbben május 2-ig eszközzendő.

Nyertes sorsjegyeket minden magasságban beváltak.

Clayton & Shuttleworth
 mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körut 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzesplögép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, továbbá járgány-csésplögépek, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyújtók.

„COLUMBIA” legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok.

Egyetemes acél-ekék és minden egyéb

2 és 3 vasu ekék gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kiódnatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Érdekes minden fuvaros és gazdálkodónak.

Egyedüli megrendelési czim;
Furtenbach Ferencz
 első terpetinfőzde és zsiradékgyár
 Bécs-Ujhely.

védjegy

TENGELY-KENŐCS
 OLAJ ÉS FÉL OLAJ TENGELYEKNEK.

Megfagyhatlan, torróság által fel nem oldható s így a tengelyekről le sem folyható **tengely-kenőcs**, mely elkerülhetetlenül szükséges nagyban elősegíti a kijárt tengelyek használhatóságát, de felette előnyös a kenőcs használata a nehéz fuvarozásnál is, mely minden nagyobb előkészület nélkül használható.

Vegytenilag felülvizsgálva! Kitünőnek találtott!
Savmentes! Vizmentes! Kiszáradhatlan!
 Szállitható 5 kilos dobozokban.

DOBOZONKÉNTI ÁRAK:

Ausztria-Magyarország minden posta-állomására bérmentesen küldve 2.50 kr.
 Bosznia-Hercegovina minden posta-állomására bérmentesen küldve 2.75 kr.
 Külföldre helyből feladva 2 frt 25 kr.

A magyar királyi államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

BUDAPEST, József-körut 41. szám alatt.

Ajánlja: a magyar királyi államvasutak gépgyárában készült gőzesplő garnitúráit ipari czelokra alkalmas „Compound” lokomobiljait és egyéb gazdasági gépeit.

5-6.

1896. évi augusztus 1-től, Váci-körut 32. és József-körut 41. sz. alatt.